

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXII. Verus Thezaurus Eccl[es]i[a]e/ est sacro sanctu[m] Euangelium/
glori[a]e & gr[atia]e dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Terco, Alioquin etiam in alijs ligationibus & solutionibus
Intelligenda esset distributio meritorum, puta, quoniam sacerdotali officio
excoicat, absoluat, ordinat, deordinat, statuit, abrogat, prescribit,
dispensat, mutat, interpretatur. In hiscum omnibus
agitur virtute istius verbi, Q[uod]cunque, Si ergo in istis non est ne-
cessaria distributio meritorum, sed sufficit potestas nuda clavis,
quomagis in remissione paenarum Canonicae, cunctis remissio-
nit nihil aliud quam absoluere a paenitentia, immo si uspiam sit distribu-
tio meritorum Christi, maxime fieri debet in absolutione excep-
tum, ibi enim reconciliatur Ecclesiae peccator, & rursum declaratur particeps bonorum Christi & Ecclesie. Nulla itaque est ratio,
quare illud verbum, Q[uod]cunque solueris, in indulgentiis includit
thesaurum Christi, & non etiam in omnibus alijs solutionibus, cum
sit eadem auctoritas, eadem verba, eadem sententia in illis.

Quarto, Si soluere per ducum veniens dandis, importare
apertio & effusio thesauri Ecclesiae, ergo propositum, ligare
importabit collectionem & inclusionem thesauri eiusdem. Sunt enim
contrarie priores, & contrariantur opere, Sed nullum & nullum est
visus colligendi aut includendi hunc thesaurum, & tamen soluere &
effusio est, etiam inclusionem esse necesse est, cum virumque donatum sit
ecclesie, nec frustra, ut vane donatum. Ergo scilicet ligare, inveni-
gitur sine collectione thesauri, debitorem acere, nec aliquid ei
positumque auferre, ita soluere cogit intelligi, liberum facere, sine expen-
sione thesauri positum.

CON: LXII.

Verus Thezaurus Ecclesie / est sacro sanctum Euange-
gium/gloria & gloria dei.

Satis incognita res est Euangelium dei, in multa parte ecclie, ideo
paulo latius de illo dicendum. Nihil enim reliquit in mundo Christus,
propter solum Euangelium. Unde & nihil scrupulus suis vocatis
tradidit, quod Mnas, talenta, pecunias, denarios, ut ex ipsis verbis
cabulis thesaurorum, ipsum verum thesaurum esse ostendere. Et Paulus
dicit se se thesaurisare filii Iesu. Et Christus thesaurum absconditum
in agro. Et hoc ipsum est absconditus, facit, ut si pariter & ne-
glectus. Est autem Euangeliu[m] secundum Apostolum Rom: i.
Sermo de filio dei incarnato, nobis sine meritis in salutem
& pacem donato. Est verbum salutis, verbum gratiae,

verbū solatiū, verbū gaudiū, vox sponsi & spōnse, verbū bonū, verbū pacis. Sicut ait Elie: xl. Qz iucundi pedes Euangeliū sanctū, euāgeliāntū pacem, p̄dicantū hona, Lex vero ē versum perditionis, verbū irā, verbū tristiciū, verbū doloris, vox iudicis & rei, verbū inquietudinis, verbū maledicti. Nā sedm Aplūm, Lex ē virtus peccati, & lex irā operatur. Est lex mortis. Ex lege m̄ nihil habemus, nisi malā conscientia, inquietum cor, pauidū pectus, a facie peccatorū nostrorū, q̄ lex ostendit, nec collit, nec nos tollere possumus. Sic itaq̄ captiū ac tristib⁹, oīnoq̄ desperatis. Venit lux Euāgeliū & dicit, Nolite timere, Consolamini consolamini popule meus, Consolamini pusillanimes, ecce deus vester. Ecce agnus dei, ecce qui tollit pētā mūdi. Ecce quis solus implet legē p̄ vobis, qui factus est a deo vobis iustitia, sanctificatio, sapientia, redēctio, oībus qui credunt in eū. Hoc suauissimū nuncius, cū audiatur conscientia peccatrix, tenetūscit, & tota exultet in triplūdū, plenaq̄ fiducia, iam nec morte, nec amica mortis pena regnā formidat, necq̄ infernū, id: o, qui peccas adhuc timent, nondū audiuerūt Christū, nec voce euāgeliū sed vocem potius Mosi. Ex hoc itaq̄ Euāgeliū, nascitur vera gloria dei, dum docemur, non nostris operib⁹, sed grā misericordiā d̄ i in Ch̄rō, impletā legem & impleri. Non op̄ in dō, sed credendo. Non q̄ eo aliqd offerēdo, sed ex Christo om̄is accipiendo & partiendo, de cuius plenitudine participamus om̄es, & accipimus, de q̄ alias lat⁹.

CON: LXIII.

Hic autē est merito odiosissimus/ quia ex primis
facit nouissimos.

Euāgeliū enī destruit ea q̄ sunt, confundit fortia, confundit sapientia, & redigit eos in nihilū, in infirmitatē, in stulticiā, quia docet humilitatē & Crucē. Sic ps. ix. Incepasti gentes & feristi impius, nomen eorū delisti. Verū hāc regulā crucis horrent oīs, quib⁹ placent terrena & sua, dicentes, durus ē hic sermo, ideo non ē mirū, si sit odiosissimus sermo Christi, n̄s qui diligūt aliquid esse, sapientiā, potentia, coram se & hominib⁹, & primi sibi videntur.

CON: LXIII.

Thezaurus aut̄ indulgentiarū/ merito ē gratissimus/
quia ex nouissimis facit primos.

Satis